NORAKSTS
Lieta Nr.A421000409
(Pievienota lieta Nr.142050910)
143/AA43-0323-12/14

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 5.martā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Vīnkalna,
tiesneses Dz.Amerika un I.Meldere,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvei *B.D.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *J.D.* (personas kods */personas kods/*) sūdzībām par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2009.gada 29.oktobra lēmuma Nr.3877 un 2010.gada 15.marta lēmuma Nr.1278 atcelšanu, sakarā ar *J.D.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 9.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 14.jūlijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – RRP KPP vai iestāde) Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 1.rotas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA430832 (turpmāk – protokols Nr.1) par to, ka 2009.gada 14.jūlijā plkst.16^{30} Rīgā *J.D.* (turpmāk – pieteicēja) vadīja transportlīdzekli Mitsubishi Pajero ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – transportlīdzeklis) pa K.Ulmaņa gatvi no Telts ielas puses, pārbraucot vietu, kur transportlīdzekli jāaptur, iebrauca krustojumā un veica kreiso pagriezienu uz Vienības gatvi Ģimnastikas ielas virzienā pie luksofora sarkanā signāla. Tādējādi pārkāptas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 56.4.punkta prasības. Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $149.^{5}$panta pirmajā daļā. Protokolā atzīmēts, ka pieteicēja uzliktajam sodam nepiekrīt, luksoforā sarkanā signāla nebija, šķērsota stop līnija pie luksofora dzeltenā signāla un pabeigts krustojums pie sarkanā signāla.

Ar RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenā inspektora 2009.gada 4.septembra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/PA430832 pieteicējai piemērots naudas sods Ls 40 apmērā. Nepiekrītot minētajam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja.

Ar RRP KPP priekšnieka vietnieces 2009.gada 29.oktobra lēmumu Nr.3877 apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts.

2009.gada 4.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemta pieteicējas sūdzība par minētā iestādes lēmuma atcelšanu un ierosināta administratīvā lieta Nr.A421000409.

[2] 2009.gada 16.oktobrī RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 1.rotas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA734398 (turpmāk – protokols Nr.2) par to, ka 2009.gada 16.oktobrī plkst.17^{55} Rīgā pieteicēja vadīja transportlīdzekli pa K.Ulmaņa gatvi no Bauskas ielas puses un, veicot kreiso pagriezienu uz Vienības gatvi Graudu ielas virzienā, neapturēja transportlīdzekli šim nolūkam paredzētajā vietā, iebrauca un šķērsoja krustojumu pie luksofora sarkanā aizliedzošā signāla. Tādējādi pārkāptas CSN 56.4.punkta prasības. Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta LAPK $149.^{5}$panta pirmajā daļā. Protokolā atzīmēts, ka pieteicēja ieradīsies uz lietas izskatīšanu.

Ar RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenā inspektora 2009.gada 13.novembra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/PA734398 pieteicējai piemērots naudas sods Ls 60 apmērā. Nepiekrītot minētajam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja.

Ar RRP KPP priekšnieka vietnieces 2010.gada 15.marta lēmumu Nr.1278 apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts.

2010.gada 22.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemta pieteicējas sūdzība par minētā iestādes lēmuma atcelšanu un ierosināta administratīvā lieta Nr.142050910.

[3] Administratīvo pārkāpumu lietas, kas ierosinātas, pamatojoties uz pieteicējas sūdzībām par [1] un [2] minēto lēmumu (turpmāk – pārsūdzētie lēmumi) atcelšanu, apvienotas vienā lietā ar Nr.A421000409.

[4] Pieteicēja sūdzībās norāda, ka „stop" līniju šķērsoja pie luksofora zaļā (kustību atļaujošā) signāla, pēc kā veikts kreisais pagrieziens. Manevrs pabeigts pie luksofora sarkanā signāla. Pieteicēja uzskata, ka protokolā Nr.1 norādīto pārkāpumu nav izdarījusi, bet ir izpildījusi CSN 140.punktā noteiktās prasības. Iestāde nav ievērojusi pieteicējas tiesības iepazīties ar visiem lietas materiāliem. Policijas darbinieks paskaidrojis, ka lietā atrodas tikai protokols Nr.1, bet ne to, ka lietā ir arī policijas darbinieku dienesta ziņojumi un videoieraksts.

[5] Paskaidrojumos Administratīvajai rajona tiesai iestāde norāda, ka pieteicējas sūdzības neatzīst, pamatojoties uz pārsūdzētajos lēmumos minēto.

[5.1] Pieņemot sākotnējos lēmumus, konstatēts LAPK 34.panta otrajā daļā minēts pieteicējas atbildību pastiprinošs apstāklis.

[5.2] Policijas darbinieks protokolā Nr.1 norādījis, ka viņš pārkāpuma izdarīšanas brīdī atradies krustojumā un pārkāpumu skaidri redzējis. Kad iedegās sarkanais signāls, krustojumā esošie transportlīdzekļi pabeiguši uzsākto manevru, bet pieteicējas transportlīdzeklis uzsācis kustību, šķērsojot „stop" līniju un pārbraucot visu krustojumu pie luksofora aizliedzošā sarkanā signāla, ar ko radīja traucējumus citiem transportlīdzekļiem, kas uzsāka kustību pie zaļā luksofora signāla. Pieteicēja izdarījusi protokolā Nr.1 norādīto pārkāpumu.

[5.3] No policijas darbinieku dienesta ziņojumiem izriet, ka pieteicēja izdarījusi protokolā Nr.2 norādīto pārkāpumu. Tas fiksēts policijas darbinieka privātajā videokamerā un vairākkārt uzrādīts pieteicējai pēc pārkāpuma konstatēšanas. Lai gan apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas laikā konstatēts, ka videoieraksts nav iestādes arhīvā, tomēr pārkāpumu pierāda citi pierādījumi.

[5.4] Policijas darbinieku sniegtajiem paskaidrojumiem piešķirama lielāka ticamība iepretim pieteicējas paskaidrojumam. Lietu izskatīšanas gaitā nav konstatēti fakti, kas norādītu uz policijas darbinieku tiešu vai netiešu ieinteresētību lietu iznākumā. Sods piemērots normas sankcijas ietvaros un ir samērīgs.

[6] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 9.novembra spriedumu pārsūdzētie lēmumi atstāti negrozīti, bet sūdzības noraidītas. Spriedums pamatots šādi.

[6.1] Nav strīda par to, ka protokolos Nr.1 un Nr.2 norādītajā laikā un vietā pieteicēja vadīja transportlīdzekli. Minētos apstākļus pieteicēja neapstrīd. Pastāv strīds par to, vai pieteicēja ir izdarījusi LAPK 149.^{5}panta pirmajā daļā paredzētos administratīvos pārkāpumus.

[6.2] CSN 4.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. CSN 56.4.punkts noteic, ka sarkans signāls (arī mirgojošs) vai divi pārmaiņus mirgojoši sarkani signāli aizliedz kustību (..).

Par norādīto prasību neievērošanu paredzēta administratīvā atbildība LAPK 149.^{5}panta pirmajā daļā, kas citastarp noteic, ka par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit līdz simt latiem.

Ņemot vērā LAPK 243.panta pirmajā un otrajā daļā noteikto, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot protokoli Nr.1 un Nr.2, pieteicējas paskaidrojumi un policijas darbinieku dienesta ziņojumi. Atbilstoši LAPK 244.pantam institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[6.3] Ar lietas materiāliem ir pierādīta pieteicējas vaina administratīvo pārkāpumu izdarīšanā, balstoties uz turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[6.3.1] 2009.gada 14.jūlijā sastādīts protokols Nr.1 un tā ailē „Citas ziņas" policijas darbinieks ierakstījis, ka pārkāpuma brīdī atradies tieši krustojumā un skaidri redzējis pārkāpumu. Pieteicējas automašīna apstājusies un stāvējusi pie līnijas, kur pie luksofora jāaptur automašīna. Priekšā bijušas vēl 2 automašīnas, kuras veikušas kreiso pagriezienu. Kad luksoforā iededzies sarkanais signāls, minētās automašīnas pabeigušas uzsākto manevru, bet pieteicēja uzsāka kustību, šķērsojot vietu, kur jāaptur transportlīdzeklis, un visu krustojumu pie luksofora sarkanā signāla, radot traucējumus – piespiedu apstāšanos tām automašīnām, kuras bija uzsākušas braukt pie zaļā luksofora signāla.

2009.gada 26.oktobrī policijas darbinieks *A.K.* sniedzis dienesta ziņojumu, norādot, ka 2009.gada 14.jūlijā pildījis dienesta pienākumus Vienības gatves un K.Ulmaņa gatves krustojumā, kad saņēmis informāciju no jaunākā inspektora *R.A.*, ka pieteicējas automašīna pārkāpa luksofora prasības. Pieteicējas automašīna apturēta, vadītājai paskaidrots apturēšanas iemesls. Sākumā vadītāja pārkāpumam piekrita un paskaidroja, ka ļoti steidzas, lūdza piedošanu. Kad paskaidrojis, ka par pārkāpumu tiks sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, vadītāja sākusi pārmest par to, ka policijas darbiniekiem neesot ko darīt, ka tā brauc visi. Vadītāja nepiekrita piemērotajam sodam, par ko ierakstīja paskaidrojumu protokolā. Sniegt rakstveida paskaidrojumu vadītāja atteicās.

2010.gada 21.janvārī policijas darbinieks *M.L.* sniedzis dienesta ziņojumu, ka, pildot dienesta pienākumus K.Ulmaņa un Vienības gatves krustojumā, 2009.gada 16.oktobrī apturēta pieteicējas automašīna, kura veica kreiso pagriezienu no K.Ulmaņa gatves uz Vienības gatvi pie luksofora sarkanā – kustību aizliedzošā signāla. Pārkāpumu policijas inspektors *U.S.* fiksējis, atrodoties tieši krustojumā, pārkāpums fiksēts ar videokameru, par ko paziņojis viņam pa rāciju. Pats atradies uz Vienības gatves, kur apturējis automašīnu vietā, kur tā netraucētu ceļu satiksmei. Izskaidrojis vadītājai pārkāpuma būtību. Vadītāja paskaidrojusi, ka šķērsoja krustojumu pie dzeltenā luksofora signāla. Vadītājai vairākkārt uzrādīts videoieraksts.

2010.gada 21.janvārī policijas darbinieks *U.S.* sniedzis dienesta ziņojumu, ka 2009.gada 16.oktobrī atradies K.Ulmaņa un Vienības gatves krustojumā, bet inspektors *M.L.* atradies uz Vienības gatves. Ap plkst.17^{55} ievērojis pieteicējas transportlīdzekli, kas piebraucis pie luksofora un pirms „stop" līnijas apstājies, jo priekšā bija izveidojies sastrēgums. Transportlīdzeklis braucis pa K.Ulmaņa gatvi no Bauskas ielas puses. Luksoforā iedegoties sarkanajam – kustību aizliedzošajam signālam, vadītāja pēkšņi uzsākusi kustību, iebraucot krustojumā un veicot kreiso pagriezienu uz Vienības gatvi. Pārkāpums nofilmēts ar privāto videokameru. Par pārkāpumu paziņojis inspektoram *M.L.*, kurš transportlīdzekli apturējis. Pieteicējai vairākas reizes uzrādīts videoieraksts.

Izvērtējot policijas darbinieku dienesta ziņojumus, tiesa secinājusi, ka tajos norādītie apstākļi sakrīt ar protokolos norādītajiem apstākļiem. Tiesai nav iesniegts neviens objektīvi pārbaudāms pierādījums, kas ļautu apšaubīt protokolā nostiprinātās ziņas vai policijas darbinieku profesionālās spējas. Tiesa arī nav konstatējusi apstākļus, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieki būtu

bijuši tieši vai netieši ieinteresēti nepamatoti vainot pieteicēju administratīvo pārkāpumu izdarīšanā. Uz tādiem apstākļiem nav norādījusi arī pieteicēja.

Ņemot vērā minēto, tiesai nav bijis pamata apšaubīt policijas darbinieku dienesta ziņojumus un protokolos norādītos apstākļus.

[6.3.2] Tiesa izvērtējusi pieteicējas paskaidrojumus un secinājusi, ka pieteicējas sniegtie paskaidrojumi ir pretrunīgi. Protokolā Nr.1 pieteicēja ierakstījusi, ka nepiekrīt sodam; luksoforā sarkanā signāla neesot bijis, „stop" līniju šķērsojusi pie luksofora dzeltenā signāla, bet pie luksofora sarkanā signāla pabeigusi manevru. Savukārt sūdzībā tiesai pieteicēja norāda, ka „stop" līniju pirms krustojuma šķērsojusi pie luksofora zaļā (kustību atļaujošā) signāla. Protokolu Nr.2 pieteicēja ir parakstījusi bez iebildumiem. Savukārt sūdzībā tiesai pieteicēja norāda, ka protokolā norādītajam pārkāpumam nav piekritusi; pārkāpumu nav izdarījusi, jo „stop" līniju pirms krustojuma šķērsojusi pie luksofora zaļā (kustību atļaujošā) signāla. Tiesas sēdē pieteicēja norādīja, ka pierādījumi ir safabricēti.

Tiesa atzinusi, ka pieteicēja nav konsekventa savos paskaidrojumos. Pieteicējas vēlāk sniegtos paskaidrojumus (par to, ka administratīvos pārkāpumus viņa nav izdarījusi) neapstiprina neviens cits objektīvi pārbaudāms pierādījums. Pieteicēja ir ieinteresēta noliegt savu vainu administratīvo pārkāpumu izdarīšanā, lai izvairītos no soda. Līdz ar to priekšroka dodama tādiem lietā esošiem pierādījumiem, kuru objektivitāti nav pamata apšaubīt – protokoliem un policijas darbinieku dienesta ziņojumiem.

[6.3.3] Tiesa piekritusi pieteicējas argumentam, ka protokolos norādītajā krustojumā ir grūti veikt kreisā pagrieziena manevru, jo luksofora zaļais signāls deg ļoti īsu laiku. Iebraucot krustojumā, ilgi jāgaida, kamēr krustojumu šķērsos visi pretī braucošie transportlīdzekļi trijās braukšanas joslās. Vienlaikus tiesa nav piekritusi pieteicējas viedoklim, ka šādi apstākļi izslēdz pieteicējas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Transportlīdzekļa vadītājam, piedaloties ceļu satiksmē, ir pienākums ievērot normatīvo aktu prasības arī sarežģītās situācijās. Savukārt gadījumā, ja pieteicēja uzskata, ka K.Ulmaņa un Vienības gatves krustojumā, Rīgā tiek nepareizi organizēta satiksme, tad pieteicēja ir tiesīga vērsties ar iesniegumu kompetentā iestādē un norādīt savus iebildumus.

[6.4] Likuma „Par policiju" 10.panta pirmās daļas 1. un 6.punkts citastarp noteic, ka saskaņā ar policijas uzdevumiem policijas darbinieka pamatpienākumi atbilstoši dienesta kompetencei ir nodrošināt kārtību uz ceļiem, ielās, lai garantētu personu un sabiedrības drošību; novērst un pārtraukt administratīvos pārkāpumus, noskaidrot vainīgos, savas kompetences ietvaros sastādīt protokolus, izskatīt lietas par šiem pārkāpumiem vai arī nodot tās izskatīšanai pēc pakļautības.

Šā likuma 12.panta pirmās daļas 1., 2. un 4.punkts citastarp noteic, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības: prasīt, lai personas pārtrauc likumpārkāpumus; pārbaudīt personām, kuras tiek turētas aizdomās par likumpārkāpumu izdarīšanu, personību apliecinošos dokumentus; sastādīt protokolus par

administratīvajiem pārkāpumiem, kā arī piemērot pārkāpējiem administratīvos sodus vai noteiktā kārtībā nosūtīt protokolus pēc pakļautības.

Tiesa norādījusi, ka, konstatējot pieteicējas izdarītos administratīvos pārkāpumus, policijas darbinieki ir rīkojušies savas kompetences ietvaros atbilstoši situācijai un normatīvo aktu prasībām. Apstāklis, ka lietas materiāliem nav pievienots 2009.gada 16.oktobrī uzņemtais video materiāls, pats par sevi nevar izmainīt tiesas secinājumu, ka pieteicēja ir pieļāvusi administratīvo pārkāpumu, jo to pierāda citi lietas materiāli.

[6.5] Atbilstoši LAPK 32.pantam sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

LAPK 149.^{5}panta pirmās daļas sankcija paredz transportlīdzekļa vadītājam piemērot naudas sodu no divdesmit līdz simt latiem. Pieteicējai ir piemērots naudas sods Ls 40 par pārkāpumu, kas pieļauts 2009.gada 14.jūlijā, kā arī Ls 60 par pārkāpumu, kas pieļauts 2009.gada 16.oktobrī.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzinusi pieteicējai piemēroto sodu par samērīgu. Nav saskatāms objektīvs pamats pieteicējai piemērotā soda samazināšanai, jo nav konstatējami atbildību mīkstinoši apstākļi.

[7] Par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 9.novembra spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, kas pamatota ar šādiem argumentiem.

[7.1] Tiesa ievērojusi tikai iestādes argumentus, ignorējot pieteicējas argumentus. Tiesa nav analizējusi sākotnējos lēmumus, bet tikai pārsūdzētos lēmumus. Tiesa nav analizējusi pieteicējas runu tiesas sēdē – tikai pievienojusi tēzes uz atsevišķas lapas un tā nav ierakstīta tiesas sēdes protokolā, pārkāpjot Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 137.panta 12.punktu.

[7.2] Tiesa ignorējusi Rīgas domes Satiksmes departamenta Satiksmes organizācijas un kustības drošības nodaļas atzinumu, ka transportlīdzekļi no K.Ulmaņa gatves uz Vienības gatvi gan Jelgavas, gan Rīgas centra virzienā ir spiesti veikt kreiso pagriezienu pie dzeltenā – aizliedzošā luksofora signāla; tā rezultātā veidojas bīstamas konfliktsituācijas un arī sastrēgumi; šajā krustojumā plūsma principā ir lielāka nekā caurlaides spēja.

Tādējādi, pārbraucot šo krustojumu pie dzeltenā – aizliedzošā signāla, nav vadītāja vainas, bet ceļu satiksmes organizācijas trūkumi. Tiesa nav piemērojusi CSN 140.punktu, kā arī LAPK 9.pantu (nav vadītāja vainas – nav atbildības) un 239.panta pirmās daļas 1.punktu.

Tiesa nav piemērojusi likuma „Par policiju" 3.panta pirmo daļu un 10.panta pirmās daļas 1.punktu. Policija, apzinoties, ka konkrētais krustojums pieder „melnajiem punktiem", kur ceļu satiksme slikti organizēta, nepildīja savus pienākumus un nenodrošināja ceļu drošību, bet tikai sodīja vadītājus.

[7.3] Tiesa nav piemērojusi LAPK 248.pantu, kas pārkāpts, sastādot protokolu. Iestādes pārstāve tiesas sēdē atzina, ka protokola Nr.1 eksemplāri nav

identiski – pieteicējas eksemplārā nav policijas darbinieka ziņojuma, ar ko pieteicēja iepazinusies tikai tiesā. No tā secināms, ka šis ziņojums nav sastādīts 2009.gada 4.septembrī, bet vēlāk, kad izskatīts apstrīdēšanas iesniegums.

[7.4] Iestādes pārstāve tiesas sēdē arī atzina, ka visi policijas ziņojumi un shēmas saistībā ar protokolu Nr.2 sastādītas pēc 2009.gada 13.novembra, t.i., pēc tam, kad jau bija pieņemts sākotnējais lēmums par pieteicējas sodīšanu. It kā bijis ar privāto video filmēts ieraksts, kas pazaudēts un nekad nav bijis uzrādīts pieteicējai. Iestāde pārkāpusi patvaļas aizlieguma principu. Tā balstījusies uz protokoliem, bet ne pierādījumiem (policijas darbinieku ziņojumiem, shēmām). Secināms, ka pierādījumi sākotnējo lēmumu pieņemšanas brīdī neeksistēja.

[7.5] Pieteicēja atsaucas uz Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 24.maija spriedumu lietā Nr.A42433505 un Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 12.janvāra spriedumu lietā Nr.SKA-51 un norāda, ka protokolā norādītie secinājumi par pārkāpuma izdarīšanu un policijas darbinieku ziņojumos norādītie secinājumi ir jāapstiprina ar pierādījumiem par pārkāpuma izdarīšanas apstākļiem. Pierādīšanas nastai jāgulstas pēc iespējas uz amatpersonu un šaubu gadījumā risinājumam jābūt par labu privātpersonai. Pārkāpts tiesiskās paļāvības princips.

[7.6] Tiesa, atzīstot, ka pieteicēja ir ieinteresēta lietas iznākumā, pilnībā ignorējusi pieteicējas argumentus un pārkāpusi vienlīdzības principu.

[8] Paskaidrojumos Administratīvajai apgabaltiesai iestāde norāda, ka apelācijas sūdzību neatzīst. Spriedums ir likumīgs un pamatots, jo tiesa ir izvērtējusi visus lietā esošos materiālus, t.sk. pieteicējas paskaidrojumus. Iestāde uztur paskaidrojumos un tiesas sēdē pirmās instances tiesai norādīto.

[9] Pie administratīvās atbildības saucamā persona *J.D.* uz tiesas sēdi nebija ieradusies. Apgabaltiesa konstatēja, ka par tiesas sēdes vietu un laiku lietas dalībniekiem tiesību normās noteiktajā kārtībā savlaicīgi paziņots. Pirms tiesas sēdēs 2012.gada 23.februārī plkst.10.25 pieteicēja telefoniski tiesu informējusi, ka paaugstinātas ķermeņa temperatūras dēļ nevarēs ierasties uz tiesas sēdi un izteikusi lūgumu atlikt lietas izskatīšanu.

Uzklausot atbildētāja pārstāves viedokli, apgabaltiesa pieteicējas lūgumu noraidīja un, ņemot vērā, ka lietā ir pietiekami materiālu lietas izskatīšanai pēc būtības, nolēma lietu izskatīt bez pieteicējas piedalīšanās tiesas sēdē.

Tiesas sēdē iestādes pārstāve apelācijas sūdzību un sūdzību neatzina uz Lēmumā minētajiem motīviem.

Motīvu daļa

[10] Pārbaudot lietas materiālus, novērtējot lietā esošos pierādījumus un noklausoties iestādes pārstāves paskaidrojumus, apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota, bet pārsūdzētie lēmumi atstājami negrozīti.

[11] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Administratīvā rajona tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas Administratīvās rajona tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai.

[12] Papildus par apelācijas sūdzības argumentiem apgabaltiesa norāda, ka tie nav pamatoti.

Pirmās instances tiesa ir novērtējusi visus pierādījumus lietā to kopsakarā. Visi pieteicējas no tiesību viedokļa būtiskie argumenti lietā ir izvērtēti. Atbilstoši Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta judikatūrai, kas veidojusies, ievērojot arī Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksi, tiesai ir pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa. Tikai tad, ja tiesa nav analizējusi kādu būtisku vai izšķirošu argumentu, ir konstatējams pārkāpums. Tas, cik daudz spriedums ir jāargumentē, atkarīgs no lietas apstākļiem (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 12.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-280 8.punktu*).

Tā kā pārsūdzētie lēmumi salīdzinājumā ar sākotnējiem lēmumiem ir pilnīgāki, tas ir, tajos ir vērtēti arī pieteicējas apstrīdēšanas argumenti, tad tieši šo pamatojumu primāri tiesa izvērtē. Respektīvi, vērtējot pārsūdzēto lēmumu pamatojumu, vienlaikus tiek vērtēts tas pats sākotnējo lēmumu pamatojums, kurš ir bez papildu iestādes argumentiem attiecībā uz apstrīdēšanas argumentiem. Šajā lietā nav konstatējams, ka sākotnējo lēmumu un pārsūdzēto lēmumu pamatojums atšķirtos pēc būtības.

Tiesai bija nevis jāanalizē pieteicējas runa tiesas sēdē, bet tiesas pienākums spriedumā ir izvērtēt no tiesību viedokļa būtiskus argumentus, ko pirmās instances tiesa ir darījusi. Savukārt iebildumus par tiesas sēdes protokolu procesa dalībnieki var izteikt, izmantojot APL 139.panta regulējumu. Tā kā piezīmes pie protokola šajā lietā pieteicēja nav iesniegusi, tad apgabaltiesai nav pamata uzskatīt, ka pirmās instances tiesas sēdes protokolā nav ietverts tiesas debašu īss saturs atbilstoši APL 137.panta pirmās daļas 12.punktam. Konkrētajā gadījumā protokolam kā tā sastāvdaļa pievienota pieteicējas iesniegtā runa debatēs rakstveidā, kas atsver runas īsa satura atreferēšanu protokolā.

Pretēji pieteicējas viedoklim apgabaltiesa nekonstatē, ka pirmās instances tiesa ignorējusi Rīgas domes Satiksmes departamenta Satiksmes organizācijas un kustības drošības nodaļas atzinumu. Pirmkārt, lietai ir pievienots nevis iestādes atzinums, bet gan izdruka no minētās iestādes interneta mājas lapas ar tās amatpersonu viedokļa atreferējumu preses konferencē 2010.gada 5.jūlijā. Otrkārt, no šā viedokļa apgabaltiesa secina, ka vietā, kurā konstatēti pieteicējas pārkāpumi, satiksmes plūsma vispārīgi bija lielāka nekā krustojuma caurlaides spēja. Tas nozīmē, ka intensīvas satiksmes apstākļos tikai pirmais vai pirmie

divi transportlīdzekļi varēja attiecīgajā krustojumā veikt kreisā pagrieziena manevru, nepārkāpjot ceļu satiksmes noteikumus. Tādējādi minētais amatpersonu situācijas raksturojums ar lielu ticamību apstiprina pārkāpuma esamības iespējamību, ja pārkāpums konstatēts trešajam transportlīdzeklim, kurš krustojumā veica kreiso pagriezienu, kā tas tieši konstatēts pieteicējas 2009.gada 14.jūlijā izdarītajā pārkāpumā.

Lai arī no iestādes viedokļa izriet, ka pieteicējas pārkāpumu izdarīšanas vietā bija ceļu satiksmes organizācijas trūkumi, tomēr tas nav attaisnojums transportlīdzekļu vadītājiem pārkāpt CSN, tostarp, iebraukt krustojumā pie aizliedzoša luksofora signāla, kas būtiski ierobežo to transportlīdzekļu kustību, kuriem braukšana ir atļauta. Šāds pārkāpums būtiski traucē transportlīdzekļu plūsmu intensīvas satiksmes zonā. Ievērojot konkrētās vietas satiksmes intensitāti, par 2009.gada 14.jūlijā izdarīto pārkāpumu pamatoti soda apmērs noteikts, ņemot vērā LAPK 34.panta otrajā daļā paredzēto atbildību pastiprinošu apstākli. Savukārt par 2009.gada 16.oktobra pārkāpumu pamatoti ņemts papildu vērā arī LAPK 34.panta pirmās daļas 2.puntā paredzētais atbildību pastiprinošais apstāklis.

Pieteicējas arguments, ka policija, apzinoties, ka konkrētais krustojums pieder „melnajiem punktiem", kur ceļu satiksme slikti organizēta, nepildīja savus pienākumus un nenodrošināja ceļu drošību, bet tikai sodīja vadītājus, nav pamatots. Apgabaltiesa norāda, ka ceļu policija tieši nodrošināja ceļu drošību, jo pieteicējas izdarītie pārkāpumi būtiski ierobežoja citu transportlīdzekļu tiesības. Soda mērķis citastarp ir veicināt to, lai persona atturētos no jaunu pārkāpumu izdarīšanas. Tādējādi, ja transportlīdzekļa vadītāja attieksme pret CSN ievērošanas obligātumu ir nepareiza, vairākkārt izdarot tāda paša rakstura pārkāpumu, mazāks soda apmērs acīmredzami soda mērķi sasniegt nevar.

Nepamatots ir pieteicējas arguments, ka lietā ir atšķirīgi protokola Nr.1 eksemplāri. No lietas materiāliem ir redzams, ka pieteicēja ir saņēmusi un parakstījusi protokola Nr.1 eksemplāru, kas izsniedzams pārkāpējam. Savukārt iestāde aizpildīja protokola Nr.1 daļu, kurā tiešā tekstā norādīts, ka šo daļu aizpilda tikai uz protokola pirmā eksemplāra. Tādējādi šo protokolam pievienojamo daļu iestāde var aizpildīt jau pēc protokola izsniegšanas pārkāpējam.

Par pierādījumu pieļaujamību un pietiekamību lietā apgabaltiesa pievienojās pirmās instances tiesas secinājumiem. Apgabaltiesa nekonstatē, ka šie secinājumi būtu pretrunā pieteicējas minētajai tiesu judikatūrai. Savukārt šaubas par labu pārkāpējam tulkojamas tad, ja šādas šaubas pastāv. Konkrētajā gadījumā apgabaltiesai šaubas par pieteicējas vainu izdarītajos pārkāpumos nerodas, ņemot vērā pierādījumus lietā to kopsakarā. Apgabaltiesa pirmās instances tiesas pierādījumu novērtējumā vienlīdzības principa pārkāpumu nekonstatē.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 1.punktu un 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2009.gada 29.oktobra lēmumu Nr.3877 (2009.gada 14.jūlija administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA430832) atstāt negrozītu, bet *J.D.* (personas kods */personas kods/*) sūdzību noraidīt.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2010.gada 15.marta lēmumu Nr.1278 (2009.gada 16.oktobra administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA734398) atstāt negrozītu, bet *J.D.* (personas kods */personas kods/*) sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*(paraksts)*	L.Vīnkalna
Tiesneses	*(paraksts)*	Dz.Amerika
	(paraksts)	I.Meldere

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese L.Vīnkalna
Rīgā 2012.gada 5.martā